

L' EMBUT

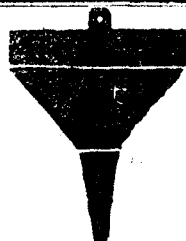
SETMANARI SATÍRICH IL·L·STRAT.

Sortirà puntualment cada diumenge.

ACCIO Y ADMIMISTRACIO: Carrer de Ingeniers, núm. 6, imprenta. — Los originals no 's retornan.

SUSCRIPCIO: 3 rals trimestre, pagats per endavant. S'admeten anuncis ab rebaixa pe 'ls suscriptors

5 CÉNTIMS LO NÚMERO

LO FIRAL

en gust.

Figueras se realisan reformas importants
ners, porque si hi ha un Erari Municipal
tenim un gran desinterés entre 'ls fills de
rampurdanesa.

Uns maliciosos fan correr que 'l firal ha
mil duros. Jo ho desmenteixo rotundament
aquell tros de terra l' ha cedida desinte-
nent 'l Senyor de las Rodas, porque 's
és la memoria de 'l seu parent l' Arcalde.
enti que lo que dihem es la vritat.

Itaba mes sino que deixessim pasar l' es-
entusiasme y 'ls sacrificis que feren 'ls
nchs al endemà de firmada l' escriptura
pés de 'l camp de 'l Firal. L' Arcalde or-
un pregó noticiant la grandiosa nova
qu' encare plora d' alegría.

res se feya 'l pregó, un amich meu que
aba á la casa de la Ciutat, diu qu' en un
y obrir d' ulls, l' Arcaldia, Secretaria,
Agutails, Sala de rébrer, Sala de sessions
l' escala va quedar plena de plátanos y
blanchs arrencats del criadero, raigs de
nas, cossiols de sabaters, cordas d' espart
y moltes altres endròminas que no re-
en aquest moment.

calde 's vegé agobiat per la molta gent
raba, y tocant lo timbre, digué:—Algua-
qui se ha de poner orden: decid al pueblo
y á despacharle pronto, pero por turno.
en le toca primero?

ls jardineros.

se pasen los jardineros.

dia tinga D. Eduardo; en nom de 'l
jardineros, li oterim 'ls arbres necessaris
ornar al nou firal, de franch; miri, aqui
quantena de plátanos y arbres blanchs;
are, ja ho sap, disposi de 'l gremi de

—Bravo, s' agraheix; ne donaré compte al
Ajuntament.

Entran los que fan carros y ofereixen d' arrós
al Arcalde totas las estacas que 's necesitin per
estacar lo bestia en lo nou firal.

Luego 'ls de 'l gremi de sabaters, cinquanta y
tants, han vingut per dir al Senyor Fonsdeviela:

—Miris, nosaltres no guanyem cap cuarto,
pero de 'ls nostres trastos vells, aquests cossiols
de remullá la sola, poden servir per abeuradors;
y com n' hi haurán de sobras, se 'n podrán co-
locar alguns á las entradas de la ciutat qu' están
esperant aquells vivens de 'l derribo de l' escor-
xadó.

—Magnífica idea; s' agraheix y prometo te-
nirho en compte....

—No senyor, deixis de comptes: 'l gremi de
sabaters regala 'ls cossiols.

—Bueno, vull dir qu' ho recordaré y n' enteraré
al Ajuntament.

Passan molts altres gremis á oferirse, pero no
recordo mes que aquests dos: 'l de corders, y
un jove bastant guapet, encare que casat, qu' es
delegat de 'l Aigua.

—Deu lo guard de mal y de poca salut—di-
huen los representants de 'ls primers—Senyo
Arcalde; venim perquè, enterats de que 'l Firal
en los dias que no hi hagi bestia, 's llogará per
esténdrer bugadas, 'ls corders li oferim gratis
cuanta corda siga necessaria per los estenedors.

—Plan excelent, senyors corders..... ¡ah!....
ja me 'n recordo: bravo, l' Ajuntament sabrá
apreciá en lo que val....

—Res, senyo Arcalde: las cordas las dem de
franch al Ajuntament.

—Ne parlaré en sessió y ho tindrém present.

Quant mes ensimismat estava D. Eduardo pen-
sant—Tants pochs diners que hi han y tant que
costará l' aigua per omplir los cossiols de 'ls sa-
baters—entrá el Sr. Flis Flas, aquell delegat de
'l aigua.

—¿Qué tal, Senyo Arcalde, com ho passa?....
Li participo qu' en nom de la Societat (aquí en